

Artur Bladé

El temps és el verb recordar,
un formiguer d'històries
que sobrevisqueren als hiverns
de la guerra i l'exili,
per a ser primavera d'art narrat
als ulls lectors dels dies fugits.

Antonio Machado

El temps és un arbre
des d'un llimoner a un om vell,
i també un cor enamorat
des de Leonor a Guiomar.

Bécquer

El temps són les orenetes que no tornen,
la por al primer segon després de morir,
l'espera d'una mà talentosa
que sàpigui fer sorgir rossinyols
d'una arpa oblidada al racó
dels silencis dels artistes de debò.

Borges

El temps és un trànsit de mitologies Iluminoses,
un conte que troba les bifurcacions del tot,
entendre que quan un poema mereix la immortalitat
és perquè dins d'ell ballen la cançó de la bellesa:
la majúscula idea de la vida
amb la majúscula idea de la mort.

Calderón de la Barca

El temps és el somni de la vida
confós amb la vida somiada,
no saber amb exactitud
distingir la subtil frontera
entre la vigília i el somni.

Cervantes

El temps és un moli que no s'atura,
i un rellotge aturat per la bogeria
d'un home vell que sols pretén
ser protagonista jove del que ha llegit.

Nietzsche

El temps és cada segon que mereix ser memòria,
la intensitat humana feta satisfacció racional.

La resta és avortament continuat d'oblits,
la desdibuixada litúrgia de cercar respostes
a l'absoluta nuesa del no res.

Viure és un rellotge de busques trepidants
que marca el ritme especialment accelerat
d'una ment assedegada de preguntes i respostes.

Sebastià Juan Arbó

El temps són mans que feinegen
aixecant arrossars al llindar
de rels i interiors de riu.

Tragèdies a flor de literatura
que mostren la pell de l'Ebre
als que llegeixen el delta,
en llibres fèrtils i enèrgics
on hi ha el tarannà combatiu
dels indígenes d'unes terres
que s'imposaren a salvatges paisatges.

Plató

El temps és un lloc invisible i immortal
disfressat d'incomptables morts visibles,
el conte gestual d'ombres en moviment
narrat als habitants de la caverna
amb el groc del foc resplendent de la raó.

Shakespeare

El temps és un immens cabdell de passions
que van i vénen com rendir-se i resistir,
estimar i odiar, envejar i admirar, viure i morir,
mentre plantegen profunds interrogants
de l'incommensurable per què del tot plegat humà.

Sòcrates

El temps sols sé que no sé el que és,
tal vegada la perenne discussió
que han dut els homes al llarg
dels segles de la paraula pensada,
allò que fuig a la velocitat que torna.

Van Gogh

El temps és un pinzell que mai pregunta l'hora,
espills d'Stendhal on es reflecteix la solitud
d'un talent boig, pintor de balls de gira sols,
que deixà un testament immortal i estelat
al cel del seu taller sense sostre ni parets.

Gerard Vergés

El temps comprèn que ell és la memòria,
mentre Mozart afina els tarongers
que es veuen des d'un espadat
amb un melodia de sentor exquisida,
un cofre flotant sobre les aigües
a dins hi ha l'udol d'una lloba,
el millor so poètic que mai
ha escoltat la riba de l'Ebre.

Lorca

El temps és un poema que dorm
als somnis d'una ànima gitana
que el taral·leja pels matins.

La gran poma emmetzinada,
devorant la perdiu de la ment
amb la deshumanització
dels falsos besos del blau immens
amb els ambiciosos gratacels.

La mort arreu d'una vida creativa
que en escoltar els últims trets assassins,
cau i besa la terra definitiva
amb la clarejada i nua ombra
de les exquisides paraules immortals.

Marius Torres

El temps és una finestra de sanatori
que dóna a rostres i paisatges
que no es veuen amb els ulls,
un jove estossega repetidament
la paradoxa d'una malaltia
guarnida de magnífics versos.

Mercè Rodoreda

El temps són les camèlies
d'un carrer ornat amb llibres
on sospiren Cristina i Aloma
pels altres contes d'una mestressa
dels pètals i les lletres.

Natàlia rememorant la Plaça
on uns ulls de mico
dignes d'un diamant,
la fan somiar amb els peus
seguint l'orquestra
que du a l'amor
a través d'un ball de revetlla.

Els bocins d'un mirall esmicolat
on es multiplica l'univers,
d'una sensibilitat de seda
ple de paisatges i personatges.

Miguel Hernández

El temps és una esperança de pell de ceba
neguitosa per la fam de la nissaga.

Un malalt que es recorda nen
aprenent metàfores del paisatge
mentre pasturava les síl·labes repetides
dels bels d'un ramat d'ovelles.

Una presó on s'adorm definitivament
un dels millors crits per la llibertat.

Miquel Martí i Pol

El temps és una cadira de rodes
que no atura un cor que vola
amb metàfores de lluita i camí per fer,
que defineixen la màgia de ser
en un sol humà tots els humans.

Jesús Moncada

El temps és un poble que es mor per a no morir,
ressuscitat per la paraula immensa d'un amant
de l'ofegat poble i del riu que l'ofega.